

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

ULAŞ YILMAZ BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2013/2841
Karar Tarihi : 4/11/2015

Başkan : Burhan ÜSTÜN

Üyeler : Serruh KALELİ

Nuri NECİPOĞLU

Hasan Tahsin GÖKCAN

Rıdvan GÜLEÇ

Raportör : Bahadır YALÇINÖZ

Başvurucu : Ulaş YILMAZ

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, 2007 yılında yapılan İdari Yargı Hâkim Adaylığı Mülakat Sınavı'nın ve bu sınavda başarısız sayılmaya ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davanın reddedilmesi nedeniyle eşitlik ilkesi ile adil yargılanma, etkili başvuru ve kamu hizmetine girme haklarının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 29/04/2013 tarihinde Hatay İdare Mahkemesi vasıtasıyla yapılmıştır. Dilekçe ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesi neticesinde başvurunun Komisyona sunulmasına engel teşkil edecek bir eksikliğin bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. Birinci Bölüm Birinci Komisyonunca 15/11/2013 tarihinde, kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

4. Bölüm tarafından 7/1/2014 tarihinde, başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına ve başvuru belgelerinin bir örneğinin görüş için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmesine karar verilmiştir.

5. Bakanlığın 6/1/2014 tarihli görüş yazısı, 10/1/2014 tarihinde başvurucuya tebliğ edilmiştir. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı beyanlarını içeren dilekçesini 24/1/2014 tarihinde Anayasa Mahkemesine sunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

6. Başvuru dilekçesi ile başvuruya konu yargılama dosyası içeriğinden tespit edilen ilgili olaylar özetle şöyledir:

7. Başvurucu 15/10/2006 tarihinde yapılan İdari Yargı Hâkim Adaylığı yazılı sınavında 73,336 puan alarak başarılı olmasının ardından çağrıldığı 28/12/2007 tarihli İdari Yargı Hâkim Adaylığı mülakat sınavında 64 puan aldığı için başarısız sayılmıştır.

8. Başvurucu, mülakat sınavında başarısız sayılmasında anılan sınavın objektif kriterlere göre yapılmamasının etkili olduğunu ve değerlendirmenin hangi kriterlere göre yapıldığının açık olmadığını ileri sürerek 22/2/2008 tarihinde iptal davası açmıştır.

9. Ankara 7. İdare Mahkemesi 26/12/2008 tarihli ve E.2008/287, K.2008/2354 sayılı kararı ile davanın reddine karar vermiştir. Kararın ilgili kısmı şöyledir:

“Dava dosyasının incelenmesinden, 10.02.2006 tarihli 100 İdari Yargı Hakim Adayı alım ilanı üzerine 15.10.2006 tarihinde yapılan İdari Yargı Hakim Adaylığı yazılı sınavında davacının 73.336 puanla sınavı kazanarak başarılı sayıldığı, 26.03.2007 tarihinde yapılan mülakat sınavının Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun yürütmeyi durdurma kararı üzerine durdurularak yenileneceğinin bildirildiği, karar üzerine Yönetmelikte gerekli düzenlemelerin yapılmasıyla 04.12.2007 tarih ve 26720 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 5720 sayılı Kanun’un Geçici 1. Maddesiyle getirilen düzenlemeyle 27-28.12.2007 tarihinde tekrar yapılan mülakat sonucunda 64.00 puan alarak başarısız sayıldığı, anılan mülakat ve mülakatta başarısız sayılmasına ilişkin işlemlerin iptali istemiyle de bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlık konusu mülakat sınavında adayların, genel davranışı muhakeme, kavrayış ve ifade yeteneği ile mesleğe uygunluğu ve temsil yeteneğinin değerlendirilmesi yönünde her bir komisyon üyesinin ayrı ayrı sözlü değerlendirme formu hazırladığı ve başarı sırasının buna göre belirlendiği görülmekle, mülakat sınavında hukuka aykırılık bulunmadığı sonucuna varılmıştır.

Olayda, davacının, yazılı sınavda 73.336 puan aldığı ve yapılan mülakat sınav tutanaklarından, davacı hakkında mülakat komisyonu başkan ve üyelerince yukarıda belirtilen kriterlere göre değerlendirme yapıldığı ve 65, 64, 65, 67, 59, 61, 67 puan olarak ortalama 64 puanla değerlendirildiği, önceden belirlenen nesnel ölçütler çerçevesinde yapılan değerlendirmenin subjektif olduğunun kabulünü gerektiren bir durumun bulunmadığı ve yazılı sınavda 73.336 puan alan davacının salt mülakat sınav sonucuna göre başarısız duruma düşürülmesinin de söz konusu olmadığı anlaşılmaktadır.

Bu durumda yazılı sınavda 73.336 puan alarak başarılı olan davacının, davalı idarece hakim aday kadrosu ihtiyacını teminen yapılan mülakat sınavı sonucunda, komisyon üyelerince yapılan değerlendirmede ortalama 64 puan aldığı, bu puanın başarılı olabilmek için geçerli olan puanın altında kaldığı, yapılan değerlendirmenin objektif değerlendirme ölçülerine aykırı olduğu yolunda, davacının iddiası dışında herhangi bir bilgi ve belge mevcut olmadığı, ayrıca mülakatın yukarıda anılan Yönetmelikte belirtilen şekil ve usule uygun olarak yapıldığı hususları göz önünde bulundurulduğunda, davacının, mülakat sınavında başarısız sayılmasına ilişkin işlem de hukuka aykırılık bulunmamaktadır.”

10. Başvurucu tarafından temyiz edilen karar Danıştay Onikinci Dairesinin 6/3/2012 tarihli ve E.2009/5247, K.2012/1325 sayılı kararı ile onanmıştır.

11. Başvurucunun karar düzeltme talebi de aynı Dairenin 7/11/2012 tarihli ve E.2012/7228, K.2012/7832 sayılı kararı ile reddedilmiş ve karar 1/4/2013 tarihinde başvurucuya tebliğ edilmiştir

12. Başvurucu 29/4/2013 tarihinde bireysel başvuru yapmıştır.

B. İlgili Hukuk

13. 24/2/1983 tarihli ve 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanunu'nun 8. maddesinin (1) bendi şöyledir:

“Adaylığa atanabilmek için :

...

Yazılı yarışma sınavı ile mülakatta başarı göstermek,

...

şarttır.”

14. 2802 sayılı Kanun'un 9/A maddesinin beşinci ve devamı fıkraları ise şöyledir:

“Yazılı sınavda yüz tam puan üzerinden en az yetmiş puan almak kaydıyla en yüksek puan alandan başlamak üzere, sınav ilânında belirtilen kadro sayısının iki katı fazlası mülâkata çağrılır. Ancak başarı oranı, ilân edilen kadronun iki katı fazlasının altında olursa, sadece başarılı olanlar mülâkata çağrılır. Bu şekilde çağrılan en düşük puana sahip adayla aynı puanı alanlar da mülâkata alınır.

Mülâkat Kurulu; Adalet Bakanlığı Müsteşarı veya görevlendireceği Müsteşar Yardımcısı başkanlığında, Teftiş Kurulu Başkanı, Ceza İşleri, Hukuk İşleri ve Personel Genel Müdürleri ile Türkiye Adalet Akademisi Yönetim Kurulunun her sınav için kendi üyeleri arasından belirleyeceği iki üye olmak üzere toplam yedi üyeden oluşur.

Türkiye Adalet Akademisi Yönetim Kurulunda Yargıtay ve Danıştay mensubu birer üye bulunması halinde bu üyeler Mülâkat Kurulunda asıl üye olarak görevlendirilir.

Türkiye Adalet Akademisi Yönetim Kurulunda Yargıtay ve Danıştay mensubu üye sayısı birden fazla ise, Yargıtay kontenjanı için Yargıtay mensupları arasından, Danıştay kontenjanı için Danıştay mensupları arasından; Yargıtay veya Danıştay mensubu üyelerden birinin ya da her ikisinin bulunmaması halinde ise Yönetim Kurulunun diğer üyeleri arasından gizli oyla seçim yapılır.

Asıl üyelerin hukukî veya fiilî sebeplerle katılamamaları halinde; Teftiş Kurulu Başkanı, Ceza İşleri, Hukuk İşleri ve Personel Genel Müdürlerinin yerine vekâlet edenler, Türkiye Adalet Akademisi Yönetim Kurulundan katılacak üyelerin yerine ise, Yönetim Kurulunun kendi üyeleri arasından her biri için ayrı ayrı gizli oyla belirleyeceği yedek üyeler Mülâkat Kuruluna katılır.

Mülâkat, ilgilinin;

a) Muhakeme gücünün,

b) Bir konuyu kavrayıp özetleme ve ifade yeteneğinin,

c) Genel ve fizikî görünümünün, davranış ve tepkilerinin mesleğe uygunluğunun ve liyakatinin,

d) Yetenek ve kültürünün,

e) Çağdaş bilimsel ve teknolojik gelişmelere açıklığının,

puan vermek suretiyle değerlendirilmesi yöntemidir.

Mülakat, yukarıdaki benlerde yazılı özellikler herbiri yirmişer puan üzerinden değerdendirilerek yapılır. Mülakat Kurulunun her bir üyesi tarafından verilen puanlar ayrı ayrı tutanağa geçirilir. Başarılı sayılmak için, üyelerin yüz tam puan üzerinden verdikleri notların aritmetik ortalamasının en az yetmiş olması şarttır.

Mülakat sonucu en yüksek puan alandan başlamak üzere sıraya konularak mülakat başarı listesi hazırlanır ve bu listenin altı Mülakat Kurulu tarafından imzalanarak Personel Genel Müdürlüğüne teslim edilir.

Yazılı yarışma sınavına katılmayanların mazeretleri kabul edilmez. Mazereti sebebiyle mülakata katılamayanların müracaatı üzerine Mülakat Kurulunca mazeretlerinin kabulüne karar verildiği takdirde mülakat yeri ile günü tespit edilir ve ilgili mülakata çağırılır. Mazeret bildirenlerin mazereti Mülakat Kurulunca reddedilir veya kabul edilmekle birlikte verilen süre içinde mülakata katılmazsa başarısız sayılır.”

15. Anayasa Mahkemesinin konuya ilişkin 18/5/2011 tarihli ve E.2008/7, K.2011/80 sayılı kararının ilgili kısmı şöyledir:

“... Dava konusu onuncu fıkrada kanun koyucu, yazılı sınavı kazanıp mülakata girecek adayların hangi özelliklerinin değerdendirmeye tabi tutulacağını belirlemiştir. Buna göre, yazılı yarışma sınavında başarılı olanların tâbi tutulacağı mülakat, ilgilinin muhakeme gücü, bir konuyu kavrayıp özetleme ve ifade yeteneği, genel ve fiziki görünümünün, davranış ve tepkilerinin mesleğe uygunluğu ve liyakati ile yetenek ve kültürünün, çağdaş, bilimsel ve teknolojik gelişmelere açıklığın puan vermek suretiyle değerdendirilmesi yöntemi olarak tanımlanmıştır. Yazılı yarışma sınavında ilgililerin genel yetenek ve genel kültür seviyeleri ile alan bilgisi düzeyleri ölçüldüğünden mülakatta bilgilerinin yeniden ölçülmesi yerine dava konusu fıkrada belirtilen hususlarda değerdendirmeye tabi tutulması, mülakatin yapıtış amacına uygunluk taşımaktadır.

Nitekim, Birleşmiş Milletler Yargı Bağımsızlığının Temel İlkelerinden yeterlik, seçim ve eğitim başlıklı 10. maddesinde, hâkimlik mesleğine yeterli hukuk eğitimi görmüş yetenekli ve kişilikli bireylerin seçilmesi, 13. maddesinde de hâkimlik sıfatının kazanılmasının objektif esaslara, özellikle kişilik, yetenek ve tecrübeye dayandırılması gerektiği vurgulanmıştır.

Hâkimlik ve savcılık mesleğine seçimde; muhakeme gücünün, karar vermek veya iddiada bulunmak için bir konuyu kavrayıp iddianame veya karar şekline getirerek özetleme yeteneğinin, mesleğin temsilde fiziki görünüm ve davranışları ile olaylara verilen tepkinin, mesleğin kariyer meslek olması nedeniyle temsilde çağdaş bilimsel ve teknolojik gelişmelere açık ve kültürlü olmanın ölçülmesi doğaldır. Genel idari hizmetler sınıfında yer almakla birlikte ileride hâkim ve savcı olacak adayların mülakatlarına ilişkin dava konusu kuralda belirlenen bu ölçütlerin hukuk devletine aykırı bir yönü bulunmamaktadır.

Dava konusu onbirinci fıkranın birinci cümlesinde de adayın mülakatta onuncu fıkrada belirtilen özelliklerinden her birinin yirmibeşer puan üzerinden, eşit oranda değerdendirmeye tabi tutulacağı, ilgililer için ayrı ayrı tutanak düzenleneceği ve mülakatta başarılı sayılmak için üyelerin her birinin verdikleri puanların aritmetik ortalamasının, yüz puan üzerinden en az yetmiş olması gerektiği belirtilerek, mülakattaki kriterlerin ağırlıkları ve değerdendirme esaslari

somut ve objektif kurallara bağlandığı anlaşıldığından, herhangi bir belirsizlikten söz edilemez.

Anayasa'nın 138. maddenin dördüncü fıkrasında yer alan hüküm, somut yargı kararlarına ilişkindir. Yasama organı, anayasal ilkeleri göz önünde bulundurarak soyut, genel ve objektif kanuni düzenlemeler yapma yetkisine her zaman sahiptir. Kanun koyucunun bu nitelikte yaptığı düzenlemeler yargı kararlarının etkisizleştirilmesi olarak nitelendirilemez.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu kurallar Anayasa'nın 2. ve 138. maddelerine aykırı değildir. İptal istemlerinin reddi gerekir.

Kuralların, Anayasa'nın 11. maddesiyle ilgisi görülmemiştir."

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

16. Mahkemenin 4/11/2015 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvurunun 29/4/2013 tarihli ve 2013/2841 numaralı bireysel başvurusu incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

17. Başvurucu, 2007 yılında katıldığı İdari Yargı Hâkim Adaylığı Mülakat Sınavı'nda başarısız sayılmasına ilişkin işlemin hukuka aykırı olduğunu, değerlendirmenin hangi kriterlere göre yapıldığının belli olmadığını, sübjektif hareket edildiğini, anılan işlemin iptali istemiyle açılan davada verilen hükmün gerekçesinin anlaşılabilir olduğunu, Mahkeme kararında iddialarını destekleyen bilgi ve belge sunmadığından bahsedildiğini ancak mülakat sınavına ilişkin bir bilgi ve belge sunma imkânının bulunmadığını, sınavın yapılış şekli itibarıyla etkili bir şekilde hak arama özgürlüğünün engellendiğini, yargılamanın makul sayılamayacak bir sürede tamamlandığını, kamu hizmetine girme hakkının elinden alındığını, mülakat heyetinin oluşumu nedeniyle siyasi etkilere açık olduğunu ve değerlendirmesini siyasi kriterler üzerinden yapıldığını belirterek Anayasa'nın 10. maddesinde öngörülen eşitlik ilkesinin, 36. maddesinde düzenlenen adil yargılanma hakkının, 40. maddesinde düzenlenen etkili başvuru hakkının ve 70. maddesinde düzenlenen kamu hizmetine girme hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüş, mesleğe alınmama nedeniyle maruz kaldığı maddi zararlara ve mülakat sınavında başarısız sayılması nedeniyle maruz kaldığı manevi zararlara karşılık tazminat talebinde bulunmuştur.

B. Değerlendirme

18. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Başvurucu; kendisine ayrımcılık yapıldığından, yargılamanın adil yapılmadığından ve davanın makul sürede sonuçlandırılmadığından şikâyet etmektedir. Bu nedenle başvurunun; eşitlik ilkesinin ihlali iddiası, yargılamanın sonucu itibarıyla adil olmadığı ve makul sürede yargılanma hakkının ihlali iddiası başlıkları altında değerlendirilmesi gerekmiştir.

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

a. Eşitlik İlkesinin İhlali İddiası

19. Başvurucu, mülakat heyetinin oluşumu nedeniyle siyasi etkilere açık olduğunu ve heyet tarafından gerçekleştirilen değerlendirmesinin siyasi kriterler üzerinden yapıldığını belirterek Anayasa'nın 10. maddesinde düzenlenen eşitlik ilkesinin ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

20. Anayasa'nın 148. maddesinin üçüncü fıkrası ile 30/11/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 45. maddesinin (1) numaralı fıkrası hükümlerine göre Anayasa Mahkemesine yapılan bir bireysel başvurunun esasının incelenebilmesi için kamu gücü tarafından müdahale edildiği iddia edilen hakkın Anayasa'da güvence altına alınmış olmasının yanı sıra Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (Sözleşme) ve Türkiye'nin taraf olduğu ek protokollerinin kapsamına da girmesi gerekir. Bir başka ifadeyle Anayasa ve Sözleşme'nin ortak koruma alanı dışında kalan bir hak ihlali iddiasını içeren başvurunun kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi mümkün değildir (Onurhan Solmaz, B. No: 2012/1049, 26/3/2013, § 18). Bu nedenle, bireysel başvuru kapsamındaki hakların içeriğinin tespit edilmesinde Anayasa ve Sözleşme hükümlerinin birlikte değerlendirilmesi ve ortak koruma alanının tespit edilmesi gerekir.

21. Anayasa'nın “*Kanun önünde eşitlik*” kenar başlıklı 10. maddesinin birinci ve beşinci fıkraları şöyledir:

“Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.

...

Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar.”

22. Sözleşme'nin “*Ayrımcılık yasağı*” kenar başlıklı 14. maddesi şöyledir:

“Bu Sözleşme’de tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasal veya diğer kanaatler, ulusal veya toplumsal köken, ulusal bir azınlığa aidiyet, servet, doğum başta olmak üzere herhangi başka bir duruma dayalı hiçbir ayrımcılık gözetilmeksizin sağlanmalıdır.”

23. Yukarıda yer verilen hükümler göz önünde bulundurulduğunda, başvuru sahibinin ayrımcılık yasağı kapsamında incelenmesi gereken iddiasının, soyut olarak değerlendirilmesi mümkün olmayıp Anayasa ve Sözleşme kapsamında yer alan diğer temel hak ve özgürlüklerle bağlantılı olarak ele alınması gerekir (Onurhan Solmaz, § 33).

24. Bununla birlikte bireysel başvuru incelemesinde ayrımcılık yasağının bağımsız bir koruma işlevinin olmaması, bu yasağın genişletici bir yoruma tabi tutulmasına engel teşkil etmemektedir. Anayasal bir hakkın ihlal edildiği iddiası tek başına incelendiğinde o hakkın ihlal edilmediği kanaatine varılabilirse de bu durum, o hakla ilişkin ayrımcı bir uygulamanın incelenmesine engel değildir. Bu çerçevede, ilgili temel hak ve özgürlük ihlal edilmemiş olsa da o hakla ilgili bir konuda sergilenen ayrımcı tutumun, Anayasa'nın 10. maddesini ihlal ettiği sonucuna ulaşılabilir (İhsan Asutay, B. No: 2012/606, 20/2/2014, § 48).

25. Ayrımcılık yasağının ihlal edilip edilmediğinin tartışılabilmesi için kural olarak hem kişinin hangi temel hak ve özgürlüğü konusunda hem de hangi temele dayalı olarak ayrımcılığa maruz kaldığının tespit edilmesi gerekir. Ayrımcılık iddiasının ciddiye alınabilmesi için başvuru sahibinin, kendisiyle benzer durumdaki başka kişilere yapılan muamele ile kendisine yapılan muamele arasında bir farklılığın bulunduğunu ifade etmesi yeterli olmayıp ayrıca bu farklılığın meşru bir temeli olmaksızın ırk, renk, cinsiyet, din, dil vb. bir ayrımcılık temeline dayandığını makul delillerle ortaya koyması gerekir.

26. Somut olayda başvuru tarafından, girdiği hâkim adaylığı mülakat sınavında oluşturulan mülakat heyetinin siyasi etkilere açık olduğunu ve değerlendirilmesinin siyasi kriterler üzerinden yapıldığı belirtilmiş olmakla beraber kendisine hangi temele dayalı olarak

ayırıcılık yapıldığına ilişkin bir beyanda bulunmamıştır. Belirtilen iddiasını temellendirecek herhangi bir somut bulgu ve kanıt da sunmamış olduğu görüldüğünden başvurunun bu kısmının *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

b. Yargılamanın Sonucu İtibarıyla Adil Olmadığı İddiası

27. Başvurucu, sınavda başarısız sayılmasına ilişkin işlemin hukuka aykırı olduğunu, değerlendirmenin hangi kriterlere göre yapıldığının belli olmadığını, sübjektif esaslara göre hareket edildiğini, anılan işlemin iptali istemiyle açılan davada verilen hükmün gerekçesinin anlaşılmasız olduğunu, Mahkeme kararında iddialarını destekleyen bilgi ve belge sunmadığından bahsedildiğini ancak mülakat sınavına ilişkin bir bilgi ve belge sunma imkânının bulunmadığını ve sınavın yapılaş şekli itibarıyla etkili bir şekilde hak arama özgürlüğünün engellendiğini ileri sürmüştür.

28. Bakanlık görüşünde başvuruya konu kararda, mülakat sınavında adayların genel davranışı; muhakeme, kavrayış ve ifade yeteneği ile mesleğe uygunluğu ve temsil yeteneğinin değerlendirilmesi yönünde her bir komisyon üyesinin ayrı ayrı sözlü değerlendirme formu hazırladığı ve başarı sırasının buna göre belirlendiğinin tespit edildiği; yargılamada hiçbir keyfilik emaresi görülmediği, başvurunun iddialarının mahkemece değerlendirildiği ve yargılama süreci boyunca başvurunun görüşlerini sunma imkânı bulunduğu, bunun yanında yargılamanın usul şartlarına ve hukuka uygun olarak gerçekleştirilmediğine ve başvurunun kendi delillerini ve iddialarını sunma fırsatı bulamadığına dair açık bir bulgu saptanmadığı, Derece Mahkemesinin, ilgili hukuku yorumlamasında ve delilleri takdirinde keyfilik bulunmadığı yönünde görüş bildirmiştir.

29. Başvurucu, karşı beyanlarını sunduğu dilekçesinde, başvuru formundaki iddialarını tekrarlamıştır.

30. Anayasa'nın 148. maddesinin dördüncü fıkrası şöyledir:

“Bireysel başvuruda, kanun yolunda gözetilmesi gereken hususlarda inceleme yapılamaz.”

31. 6216 sayılı Kanun'un 48. maddesinin (2) numaralı fıkrası şöyledir:

“Mahkeme, ... açıkça dayanaktan yoksun başvuruların kabul edilemezliğine karar verebilir.”

32. 6216 sayılı Kanun'un 48. maddesinin (2) numaralı fıkrasında açıkça dayanaktan yoksun başvuruların Mahkemece kabul edilemezliğine karar verilebileceği belirtilmiştir. Anayasa'nın 148. maddesinin dördüncü fıkrasında ise açıkça dayanaktan yoksun başvurular kapsamında değerlendirilen kanun yolunda gözetilmesi gereken hususlara ilişkin şikâyetlerin bireysel başvuruda incelenemeyeceği kurala bağlanmıştır.

33. Anılan kurallar uyarınca ilke olarak derece mahkemeleri önünde dava konusu yapılmış maddi olay ve olguların kanıtlanması, delillerin değerlendirilmesi, hukuk kurallarının yorumlanması ve uygulanması ile derece mahkemelerince uyumsuzlukla ilgili varılan sonucun esas yönünden adil olup olmaması bireysel başvuru incelemesine konu olamaz. Bunun tek istisnası, derece mahkemelerinin tespit ve sonuçlarının adaleti ve sağduyuyu hiçe sayan tarzda bariz takdir hatası veya açık keyfilik içermesi ve bu durumun kendiliğinden bireysel başvuru kapsamındaki hak ve özgürlükleri ihlal etmiş olmasıdır. Bu çerçevede, kanun yolu şikâyeti niteliğindeki başvurular, bariz takdir hatası veya açık keyfilik bulunmadıkça Anayasa Mahkemesince incelenemez (*Necati Gündüz ve Recep Gündüz*, B. No: 2012/1027, 12/2/2013, § 26).

34. Anayasa'nın "Hak arama hürriyeti" kenar başlıklı 36. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir."

35. Sözleşme'nin "Adil yargılanma hakkı" kenar başlıklı 6. maddesinin (1) numaralı fıkrası şöyledir:

"Herkes medeni hak ve yükümlülükleri ile ilgili uyuşmazlıklar ya da cezai alanda kendisine yöneltilen suçlamalar konusunda karar verecek olan, kanunla kurulmuş bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından davasının makul bir süre içinde, hakkaniyete uygun ve açık olarak görülmesini istemek hakkına sahiptir. ..."

36. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasında herkesin meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahip olduğu belirtilmiştir. Maddede geçen "adil yargılanma hakkının" kapsamı Anayasa'da açık bir şekilde düzenlenmediğinden bu hakkın kapsam ve içeriğinin, Sözleşme'nin "Adil yargılanma hakkı" kenar başlıklı 6. maddesi çerçevesinde belirlenmesi gerekir (Onurhan Solmaz, § 22).

37. Adil yargılanma hakkı; bireylere dava sonucunda verilen kararın değil, yargılama sürecinin ve usulünün adil olup olmadığını denetletme imkânı verir. Bu nedenle bireysel başvuruda adil yargılanmaya ilişkin şikâyetlerin incelenebilmesi için başvurusunun yargılama sürecinde haklarına saygı gösterilmediğine; bu çerçevede yargılama sürecinde karşı tarafın sunduğu deliller ve görüşlerden bilgi sahibi olamadığına veya bunlara etkili bir şekilde itiraz etme fırsatı bulamadığına, kendi delillerini ve iddialarını sunamadığına ya da uyuşmazlığın çözüme kavuşturulmasıyla ilgili iddialarının derece mahkemesi tarafından dinlenmediğine veya kararın gerekçesiz olduğu gibi mahkeme kararının oluşumuna sebep olan unsurlardan değerlendirmeye alınmamış eksiklik, ihmal ya da açık keyfiliğe ilişkin bir bilgi ya da belge sunmuş olması gerekir (Nadi Karakoç, B. No: 2013/2767, 2/10/2013, § 22).

38. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), Sözleşme ile güvence altına alınan hak ve yükümlülüklerle hâle getirmedikçe iç hukuktaki mahkemeler tarafından yapıldığı iddia edilen olay ve hukuk hatalarını incelemenin kendi görevi olmadığını, kararlarında bir yerel mahkemenin şu veya bu şekilde karar vermesine neden olan unsurlar hakkında değerlendirme yapma yetkisi bulunmadığını zira bunun kendisini üçüncü ya da dördüncü derece yargı organı olarak görmesi anlamına geleceğini ifade etmiştir (Kemache/Fransa, B. No: 14992/89, 2/11/1993). Ancak iç hukukun yorum ve uygulamasının, Mahkemenin içtihatları ışığında yorumlanan Sözleşme ilkeleri ile uyumlu olup olmadığının değerlendirilmesi için AİHM'in lüzumlu olduğunu da belirtmektedir (Scordina/İtalya, B. No: 36813/97, 26/3/2006, §§ 190, 191).

39. Anayasa'nın 2. maddesinde yer alan hukuk devletinin temel ilkelerinden biri "belirlilik"tir. Bu ilkeye göre, yasal düzenlemelerin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ve kuşkuyla yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır ve uygulanabilir olması ayrıca kamu otoritelerinin keyfî uygulamalarına karşı koruyucu birtakım güvenceler içermesi gereklidir. Belirlilik ilkesi hukuksal güvenlikle bağlantılı olup birey, belirli bir kesinlik içinde, hangi somut eylem ve olguya hangi hukuksal yaptırımın veya sonucun bağlandığını, bunların idareye hangi müdahale yetkisini doğurduğunu, kanundan öğrenebilme imkânına sahip olmalıdır. Birey, ancak bu durumda kendisine düşen yükümlülükleri öngörüp davranışlarını düzenleyebilir. Hukuk güvenliği, kuralların öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini,

devletin de kanuni düzenlemelerde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar (*Abdulhalim Karavil*, B. No: 2013/849, 15/4/2013, § 34).

40. Başvuru konusu olayda başvuru, katıldığı mülakat sınavında başarısız sayılması üzerine mülakat sınavının ve başarısız sayılması işleminin iptali istemiyle Ankara 7. İdare Mahkemesinde dava açmış; Mahkeme, 2802 sayılı Kanun'un 9/A maddesi uyarınca mülakat sınavında adayların genel davranışı, muhakeme, kavrayış ve ifade yeteneği ile mesleğe uygunluğu ve temsil yeteneğinin değerlendirilmesi yönünde her bir komisyon üyesinin ayrı ayrı sözlü değerlendirme formu hazırladığını ve başarı sırasının buna göre belirlendiğini, başvurunun iddiası dışında yapılan değerlendirmenin sübjektif olduğunun kabulünü gerektiren bir durumun bulunmadığını ifade ederek davanın reddine karar vermiştir.

41. Somut olayda uygulanan 2802 sayılı Kanun'un 9/A maddesinin onuncu fıkrası ile on birinci fıkrasının birinci cümlesinin iptali istemiyle açılan davada Anayasa Mahkemesi; onuncu fıkrada kanun koyucunun, yazılı sınavı kazanıp mülakata girecek adayların hangi özelliklerinin değerlendirmeye tabi tutulacağını belirlediğini; yazılı yarışma sınavında başarılı olanların tâbi tutulacağı mülâkâtın, ilgilinin muhakeme gücü, bir konuyu kavrayıp özetleme ve ifade yeteneği, genel ve fiziki görünümünün, davranış ve tepkilerinin mesleğe uygunluğu ve liyakati ile yetenek ve kültürünün çağdaş, bilimsel ve teknolojik gelişmelere açıklığının puan vermek suretiyle değerlendirilmesi yöntemi olarak tanımlandığını; hâkimlik ve savcılık mesleğine seçimde muhakeme gücünün, karar vermek veya iddiada bulunmak için bir konuyu kavrayıp iddianame veya karar şekline getirerek özetleme yeteneğinin, mesleğin temsilinde fiziki görünüm ve davranışları ile olaylara verilen tepkinin, mesleğin kariyer meslek olması nedeniyle temsilde çağdaş bilimsel ve teknolojik gelişmelere açık ve kültürlü olmanın ölçülmesinin doğal olduğunu, hâkim ve savcı olacak adayların mülakatlarına ilişkin dava konusu kuralda belirlenen bu ölçütlerin hukuk devletine aykırı bir yönünün bulunmadığını ifade etmiştir (bkz. § 15).

42. Anayasa Mahkemesi on birinci fıkranın birinci cümlesinde de adayın mülakatta onuncu fıkrada belirtilen özelliklerinden her birinin yirmi beşer puan üzerinden, eşit oranda değerlendirmeye tabi tutulacağı, ilgililer için ayrı ayrı tutanak düzenleneceği ve mülâkatta başarılı sayılmak için üyelerin her birinin verdikleri puanların aritmetik ortalamasının, yüz puan üzerinden en az yetmiş olması gerektiği belirtilmiştir. Ayrıca mülâkattaki kriterlerin ağırlıklarının ve değerlendirme esaslarının somut ve objektif kurallara bağlandığını belirterek kuralda belirsizlikten söz edilemeyeceğini karar altına almıştır (bkz. § 15).

43. Mahkemenin gerekçesi ve başvurunun iddiaları incelendiğinde davanın konusunun; başvurunun katıldığı mülakat sınavının ve mülakat sınavında başarısız sayılması işleminin iptali istemi olduğu, bu kapsamda iddiaların özünün derece Mahkemesi tarafından delillerin ve mevzuatın değerlendirilmesinde ve yorumlanmasında isabet olmadığına ve esas itibarıyla yargılamanın sonucunun hukuka aykırılık teşkil ettiğine ilişkin olduğu anlaşılmaktadır.

44. Davranış ve düşüncelere ilişkin bilgi edinme amacıyla bir kişiyle yapılan sorulu cevaplı olan mülakat; yazılı sınavı tamamlayıcı nitelikte ve liyakati ölçmek, adayın mesleğe uygun yeteneğe ve kültürel birikime sahip olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılmaktadır. Bu kapsamda yapılacak bir mülakatın nesnel olduğunun kabul edilebilmesi için ne şekilde uygulanacağına ilişkin hususları ve değerlendirme esaslarını içeren bir yöntemin düzenlenmesi gerekmektedir (Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu, E.2009/1089, K.2013/730, 28/12/2013).

45. 2802 sayılı Kanun'un 9/A maddesinde mülakat, ilgilinin; muhakeme gücünün, bir konuyu kavrayıp özetleme ve ifade yeteneğinin, genel ve fiziki görünümünün, davranış ve tepkilerinin mesleğe uygunluğunun ve liyakatinin, yetenek ve kültürünün, çağdaş bilimsel ve teknolojik gelişmelere açıklığının puan verilme suretiyle değerlendirilmesi yöntemi olarak tanımlanmış; maddenin devamında, mülakatin anılan bentlerde yazılı özelliklerin her birinin yirmişer puan üzerinden değerlendirilerek yapılacağı, mülakat kurulunun her bir üyesi tarafından verilen puanların ayrı ayrı tutanağa geçirileceği düzenlemesine yer verilmek suretiyle mülakatin yapılışına ve değerlendirme şekline ilişkin ölçütler belirlenmiştir.

46. 2802 sayılı Kanun'un 9/A maddesinin onuncu ve on birinci fıkraları ile bu kuralların iptali istemiyle açılan dava üzerine verilen Anayasa Mahkemesi kararı bir arada değerlendirildiğinde; başvurunun belirli bir kesinlik içinde, mülakat sınavının yapılış şekli, puanlaması, başarı değerlendirmesi ve sonucunu önceden öngörebildiği, buna göre davranışlarını düzenleyebildiği, diğer taraftan da anılan kanuni düzenlemelerin başvurunun devlete olan güven duygusunu zedeleyici nitelikte olmadığı anlaşılmaktadır.

47. Sonuç olarak başvuru, yargılama sürecinde karşı tarafın sunduğu deliller ve görüşlerden bilgi sahibi olamadığına, kendi delillerini ve iddialarını sunma olanağı bulamadığına, karşı tarafça sunulan delillere ve iddialara etkili bir şekilde itiraz etme fırsatı elde edemediğine ya da uyuşmazlığın çözüme kavuşturulmasıyla ilgili iddialarının Derece Mahkemesi tarafından dinlenmediğine veya kararın gerekçesiz olduğuna ilişkin bir bilgi ya da kanıt sunmadığı gibi mahkemenin kararında bariz takdir hatası veya açık keyfilik oluşturan herhangi bir durum da tespit edilmemiştir.

48. Açıklanan nedenlerle başvuru tarafından ileri sürülen iddiaların kanun yolu şikâyeti niteliğinde olduğu, Derece Mahkemesi kararının bariz takdir hatası veya açık bir keyfilik de içermediği anlaşıldığından başvurunun bu kısmının, diğer kabul edilebilirlik şartları yönünden incelenmeksizin *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

c. Yargılama Süresinin Makul Olmadığı İddiası

49. Başvuru formu ile eklerinin incelenmesi sonucunda, açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılmıştır. Bu nedenle başvurunun bu kısmının kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

50. Başvuru açtığı davanın makul sürede sonuçlandırılmaması nedeniyle Anayasa'nın 36. maddesinde tanımlanan adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

51. Anayasa ve Sözleşme'nin ortak koruma alanı dışında kalan bir hak ihlali iddiasını içeren başvurunun kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi mümkün olmayıp (Onurhan Solmaz, § 18) Sözleşme metni ile AİHM kararlarından ortaya çıkan ve adil yargılanma hakkının somut görünümleri olan alt ilke ve haklar, esasen Anayasa'nın 36. maddesinde yer verilen adil yargılanma hakkının da unsurlarıdır. Anayasa Mahkemesi de Anayasa'nın 36. maddesi uyarınca inceleme yaptığı birçok kararında ilgili hükmü, Sözleşme'nin 6. maddesi ve AİHM içtihadı ışığında yorumlamak suretiyle Sözleşme'nin lafzi içeriğinde yer alan ve AİHM içtihadıyla adil yargılanma hakkının kapsamına dâhil

edilen ilke ve haklara Anayasa'nın 36. maddesi kapsamında yer vermektedir Somut başvurunun dayanağını oluşturan makul sürede yargılanma hakkı da yukarıda belirtilen ilkeler uyarınca adil yargılanma hakkının kapsamına dâhil olup ayrıca davaların en az giderle ve mümkün olan süratle sonuçlandırılmasının yargının görevi olduğunu belirten Anayasa'nın 141. maddesinin de Anayasa'nın bütünselliği ilkesi gereği, makul sürede yargılanma hakkının değerlendirilmesinde göz önünde bulundurulması gerektiği açıktır (*Güher Ergun ve diğerleri*, B. No: 2012/13, 2/7/2013, §§ 38, 39).

52. Davanın karmaşıklığı, yargılamanın kaç dereceli olduğu, tarafların ve ilgili makamların yargılama sürecindeki tutumu ve başvurunun, davanın hızla sonuçlandırılmasındaki menfaatinin niteliği gibi hususlar, bir davanın süresinin makul olup olmadığının tespitinde göz önünde bulundurulması gereken kriterlerdir (*Güher Ergun ve diğerleri*, §§ 41–45).

53. Anayasa'nın 36. maddesi ve Sözleşme'nin 6. maddesi uyarınca medeni hak ve yükümlülüklerle ilişkin uyuşmazlıkların makul sürede karara bağlanması gerekir. Hukuk sisteminde yer alan mevzuat hükümleri gereğince “kamu hukuku” alanına dâhil olan ancak sonucu itibarıyla özel nitelikteki haklar ve yükümlülükler üzerinde belirleyici olan uyuşmazlıkları konu alan davalar da Anayasa'nın 36. maddesi ve Sözleşme'nin 6. maddesinin koruması kapsamına girmektedir. Bu anlamda, belirtilen düzenlemelerde yer verilen güvenceler, başvurunun haklarına zarar verdiği iddia edilen idari bir kararın iptali talebiyle açılan davalara da uygulanacaktır. Başvuruya konu davanın, başvurunun katıldığı mülakat sınavının ve anılan sınavda başarısız sayılması işleminin iptali isteminden kaynaklanmasından dolayı medeni hak ve yükümlülükleri konu alan bir yargılama olduğuna kuşku yoktur (*Selahattin Akyıl*, B. No: 2012/1198, 7/11/2013, § 44).

54. Medeni hak ve yükümlülüklerle ilgili uyuşmazlıklara ilişkin makul süre değerlendirmesinde, sürenin başlangıcı kural olarak uyuşmazlığı karara bağlayacak yargılama sürecinin işletilmeye başlandığı, başka bir deyişle davanın ikame edildiği tarih olup bu tarih somut başvuru açısından 22/2/2008'dir.

55. Sürenin bitiş tarihi ise çoğu zaman icra aşamasını da kapsayacak şekilde yargılamanın sona erme tarihidir (*Güher Ergun ve diğerleri*, § 52). Bu kapsamda somut yargılama faaliyeti açısından sürenin bitiş tarihi, başvurunun karar düzeltme talebinin Danıştay Onikinci Dairesince reddedildiği tarih olan 7/11/2012'dir.

56. Başvuruya konu yargılama sürecinin incelenmesinden, başvuru mülakat sınavının ve anılan sınavda başarısız sayılması işleminin iptali istemiyle 22/2/2008 tarihinde dava açmış, İlk Derece Mahkemesi 26/12/2008 tarihinde davanın süre aşımı yönünden reddine karar vermiş, başvuru kararı temyiz etmiş, Danıştay Onikinci Dairesi 6/3/2012 tarihli kararı ile İlk Derece Mahkemesi kararını onamıştır. Başvuru karar düzeltme talebinde bulunmuş ve Danıştay Onikinci Dairesi 7/11/2012 tarihli kararı ile bu talebi reddetmiş, uyuşmazlığa konu yargılama bu tarih itibarıyla sona ermiştir.

57. Hukuk sistemimizde idari yargı alanında yer alan uyuşmazlıklara ilişkin dava sürelerinin makul yargılama süresini aştığı yönündeki tespitlere, AİHM kararlarında yer verilmiş olup özellikle idari yargı alanındaki yapısal sorunlar ve Danıştay nezdinde temyiz ve karar düzeltme incelemelerinde geçirilen uzun yargılama sürelerinin ihlal kararlarına temel oluşturduğu anlaşılmıştır. Bu kapsamda idari yargı makamları nezdindeki yargılamaların makul sürede tamamlanmadığı yönündeki iddialar daha önce bireysel başvuru konusu yapılmış ve Anayasa Mahkemesi tarafından, özellikle 6/1/1992 tarihli ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nda yer alan usul hükümleri de göz önünde bulundurularak makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiği yönünde karar verilmiştir (*Selahattin Akyıl*, §§ 54-60).

58. Başvuru konusu yargılama süreci değerlendirildiğinde, İlk Derece Mahkemesinde 22/2/2008 tarihinde açılan dava hakkında 26/12/2008 tarihinde karar verildiği ve yargılama süresinin 10 ay 4 gün olduğu, İlk Derece Mahkemesi karar tarihinden Danıştay Onikinci Dairesinin karar düzeltme talebinin reddi kararına kadar geçen sürenin ise 3 yıl 10 ay 11 gün olduğu, toplam yargılama süresinin ise 4 yıl 8 ay 15 gün olduğu, İlk Derece Mahkemesince makul sürede dava hakkında karar verilmiş ise de Danıştay Onikinci Dairesinde geçen kanun yolu incelemesinde gecikmelerin yaşandığı tespit edilmekle beraber, yukarıda yer verilen tespitler ışığında, özellikle yargı sisteminin yapısından kaynaklanan iş yükü ve organizasyon eksikliğinin somut başvuruya ilişkin yargılama süresinin uzaması üzerinde baskın bir etkiye sahip olduğu anlaşılmaktadır. Ancak Anayasa'nın 36. maddesi ile Sözleşme'nin 6. maddesi gereğince yargılama sistemi, mahkemelerin davaları makul bir süre içinde karara bağlama yükümlülüğü de dâhil olmak üzere adil yargılama koşullarını yerine getirebilecek biçimde düzenlenmesini zorunlu kıldığından hukuk sisteminde var olan yapısal ve organizasyona ilişkin eksiklikler, yargılama faaliyetinin makul sürede gerçekleştirilmemesine mazeret olarak gösterilemez.

59. Başvurunun değerlendirilmesi neticesinde, başvuru tutumunun yargılamanın uzamasına özellikle bir etkisi olduğunun tespit edilmediği, başvuruya konu uyumsuzluğun mülakat sınavına yönelik olmasına ve davanın esastan çözümünün İlk Derece Mahkemesince 10 ay 4 gün içinde tamamlanmış olmasına karşın temyiz ve karar düzeltme talepleri hakkında 3 yıl 10 ay 11 günlük sürede karar verilmiş olduğu; 2577 sayılı Kanun'da yer alan usul hükümlerine tabi bir yargılama sürecine ilişkin somut başvuru açısından farklı bir karar verilmesini gerektirecek bir yön bulunmadığı tespit edilmiş; toplam 4 yıl 8 ay 15 günlük yargılamada makul olmayan bir gecikmenin bulunduğu sonucuna varılmıştır.

60. Açıklanan nedenlerle başvurunun Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

3. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

61. Başvurucu, mesleğe alınmama nedeniyle maruz kaldığı maddi ve mülakat sınavında başarısız sayılması nedeniyle maruz kaldığı manevi zararlara karşılık tazminat talebinde bulunmuş ancak yargılamanın makul sürede sonuçlandırılmamasına bağlı herhangi bir tazminat isteminde bulunmamıştır.

62. 6216 sayılı Kanun'un "Kararlar" kenar başlıklı 50. maddesinin (2) numaralı fıkrası şöyledir:

"Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvuru lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir."

63. Başvuruda Anayasa'nın 36. maddesinde tanımlanan makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiği tespit edilmiş olmakla beraber başvuru tarafından ileri sürülen zarar ile tespit edilen ihlal arasında illiyet bağı bulunmadığı anlaşıldığından başvurunun tazminat taleplerinin reddine karar verilmesi gerekir.

64. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 198,35 TL harçtan oluşan yargılama giderinin başvurucaya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Başvurucunun,

1. Eşitlik ilkesinin ihlal edildiğine ve yargılamanın, sonucu itibarıyla adil olmadığına yönelik iddialarının *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

2. Yargılama süresinin makul olmadığına yönelik iddiasının KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan makul sürede yargılanma hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Başvurucunun tazminat taleplerinin REDDİNE,

D. Başvurucu tarafından yapılan ve 198,35 TL harçtan oluşan yargılama giderinin BAŞVURUCUYA ÖDENMESİNE,

E. Ödemenin, kararın tebliğini takiben başvurucunun Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal faiz uygulanmasına

4/11/2015 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Burhan ÜSTÜN

Üye
Serruh KALELİ

Üye
Nuri NECİPOĞLU

Üye
Hasan Tahsin GÖKCAN

Üye
Rıdvan GÜLEÇ